

Sygn. akt V CNP 30/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi P. D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 10 stycznia 2017 r., sygn. akt II Ca [...]

w sprawie z powództwa K. D.

przeciwko P. D.

o zamianę prawa dożywocia na rentę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 grudnia 2018 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pozwany P. D. wniósł skargę o stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie II Ca [...]. W nagłówku skargi figuruje data 20 lipca 2017 r., jednak prezentata biura podawczego Sądu Okręgowego wskazuje, że skarga wpłynęła do Sądu w dniu 26 czerwca 2018 r. Stempel pocztowy na kopercie (k. 8 akt) wykazuje jako datę nadania pisma dzień 21 czerwca 2018 r. Biorąc ponadto pod uwagę daty uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i opłaty sądowej od skargi figurujące na dowodach wpłat, to jest dzień 21 czerwca 2018 r. w obu przypadkach (k. 6 i 7 akt) należy uznać, że skargę wniesiono w tym właśnie dniu, to jest 21 czerwca 2018 r.

W skardze pozwany wskazał, że wyrok jest niezgodny z prawem i przytoczył jako podstawę naruszenie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. przez niewykonanie określonego w nim nakazu odrzucenia pozwu, oraz art. 913 § 1 k.c. przez jego zastosowanie i błędną wykładnię. Wskazał, że wskutek wydania tego wyroku poniósł szkodę w kwocie 730,37 zł miesięcznie oraz, że wzruszenie tego wyroku nie było możliwe, bowiem nie przysługuje od niego skarga kasacyjna.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie spełnia ustawowych wymagań określonych w art. 424⁵ k.p.c., nie zawiera wskazania, z jakim przepisem wyrok jest niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.), uprawdopodobnienia poniesienia szkody (art. 425⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), ani wypełnienia wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Podlega jednak odrzuceniu również z innej przyczyny.

Orzeczenie Sądu Najwyższego stwierdzające niezgodność zaskarżonego skargą wyroku z prawem nie eliminuje tego wyroku z obrotu prawnego. Stanowi natomiast podstawę do następczego dochodzenia od Skarbu Państwa naprawienia szkody poniesionej na skutek wydania wyroku niezgodnego z prawem. Odpowiedzialność majątkowa Skarbu Państwa może wchodzić w grę jednak tylko wtedy, kiedy wzruszenie wyroku nie jest i nie było możliwe, a strona podjęła wszelkie dopuszczalne prawem czynności, prowadzące do wzruszenia

wydanego wyroku. Takimi czynnościami były dotychczas, poza skargą kasacyjną, także wniosek o wznowienie postępowania czy powództwo przeciwegzekucyjne, o ile wystąpiły podstawy do ich podjęcia. Brak takich przyczyn należało wykazać. Skarżący ograniczył się tylko do wykazania braku możliwości wniesienia skargi kasacyjnej.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że w dniu 3 kwietnia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. 2018, poz. 5 ze zm.), która wprowadziła do polskiego systemu prawnego kolejny środek nadzwyczajny. Środkiem tym jest skarga nadzwyczajna, której celem jest, jak wynika z art. 89 przytoczonej ustawy, eliminacja prawomocnych orzeczeń naruszających zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela określone w Konstytucji albo w sposób rażący naruszających prawo przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Przyczyny uwzględnienia skargi nadzwyczajnej są zbieżne z podstawami skargi o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem, jednak inne są konsekwencje wydanego na skutek tych skarg orzeczenia. Uwzględnienie przez Sąd Najwyższy skargi nadzwyczajnej prowadzi do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 95 ustawy o Sądzie Najwyższym w związku z art. 398¹⁵ oraz art. 398¹⁶ k.p.c.). Skoro zaś zaskarżony wyrok może zostać uchylony, nie jest możliwe orzekanie o skardze o stwierdzenie jego niezgodności z prawem i - w następstwie takiego orzeczenia - o odpowiedzialności majątkowej Skarbu Państwa.

Oznacza to, że, wnosząc skargę określoną w art. 424¹ k.p.c., strona musi wykazać, iż złożyła do stosownego organu wniosek o wniesienie skargi nadzwyczajnej zgodnie z art. 89 § 2 ustawy o SN, a wniosek ten nie został uwzględniony.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ k.p.c.